

Následky stávky v Čechách.

Z Moravské Ostravy se přišel Národním Listům:

Bouře proti vedení strany sociálně-demokratické propukla na všech schůzích západní části revíru. Všude ozývaly se hlasy nejvyšší nevole stávkujících proti tak zv. vůdcům. Bylo slyšeti stále hlasy: jsme zrazení, zaprodáni, pryč s Karpelem, co ten mezi námi chce? a podobně. V Dělnickém domě chtěl vládní komisař pro veliký křaval vzmahající se proti předákům sociální demokracie schůzi rozpuštění, neucínil tak ale, když toto ujišťovali jej, že v několika dnech dovedou v celém revíru zavést pokoj, přivedou stávkující do práce. Rozhořčení proti předákům sociálně demokratické strany jest v celé veřejnosti zřejší všeobecně. Hněv ubohého hornického lidu propukl u tábora, který konal se na Hornopolském náměstí, silou elementární, a ztrestal na místě ty, kteří dávno označováni byli jako zrádci. Mezi stávkujícími už po delší dobu ozývaly se hlasy nedůvěry ve stávkový komitét a v posledních dnech pronášena už přímo určitá obvinění.

Tábor svolán byl vedením strany sociálně-demokratické na 2. hod. Lid brzy po poledni ze všech dolů se scházel, tak že po 2. hodině bylo na schůzi jistě 8000 účastníků.

V průčelí náměstí naproti dělnickému domu postavena provisorní tribuna, na kterou vystoupili někteří horničtí delegáti a dr. Karpeles se sociálně-demokratickým agitátorem Mertou. Lidu přibývalo stále a hlavně ženy se tlačily kol tribuny.

Karpeles prohlížel si jako triumfátory masu dělnického lidu a spokojeně se usmíval. V tom však povstal mezi lidem ruch; na tribunu pojednou protlačil se jakýs neznámý horník, který započal ostrý rozhovor s Mertou a drem. Karpelem. Rozhovor tento proměnil se v hádku a neznámý horník tlačil dolů. Než v tom vyskočilo dvacet jiných horníků na tribunu, jali se za velkého křiku všech okolo stojících tahati s Karpelem i Mertou, kterým přiběhl na pomoc hostinský z dělnického domu Satory. Celý zástup lidu zvedal pěsti a hole, chtěje se na Karpelesu vrhnouti.

Horníci vniknouví na tribunu, však již přemohli jak Karpeles, tak i Mertu, shodili je mezi rozvášněný lid, který jal se do obou vši silou bušiti holemi, pěstmi a deštníky. Byla to děsná váva. Takto mláceno do obou plných pět minut vši silou. Rozhořčený lid v pravém slova smyslu si oba podával a vykonával na nich akt pomsty. Ostatní množství křičelo neustále: "Nafčte jim! Pryč se zrádci! Pryč se židy!" Merta pod ranami na něho stále dopadajícími pozbyl vědomí a byl odnesen Karpelem a Satorem do protějšího dělnického domu, kdež uzamkli se a posláno rychle pro lékaře.

Zatím noví lidé, vesměs horníci, zaujali místo na tribuně. Tábor zahájil pak horník Pavlas, který také zvolen za předsedu a prvý rovněž ujal se slova. Podal krátký obraz stavu stávky, a když otázel se přítomných, kteří-li nastoupili práci, tu celé množství odpovědělo jednoblasně: ne. Po Pavlasovi mluvila ještě celá řada řečníků, kteří vesměs mluvili o zrádce, spáchané na stávkujících.

Někteří předáci sociálně demokratických troufali si za řeči těchto vystoupiti na nádvoří balkon dělnického domu, odkudž mohli přehlednouti shromážděný lid. Když byli spozorováni, obrátili se přítomný lid proti nim a hrozil jim holemi a deštníky. Zdálo se, že rozhněvaný lid vrhne se každou chvílí na dělnický dům, aby strážník ostatní předáky sociální demokracie.

Tábor pak po více nežli dvouhodinném rokování ukončen klidně. Výsledek jeho jest, že stávkující nehodlají nastoupiti práci. Za rokování tábora lid projevoval nepokryté své mínění o předácích sociálně-demokratických. Oba sociálně-demokratické poslanci, Berner i Cingr, titulováni všemi možnými jmény a praveno o nich, že stávkující uhejnám baronům zaprodali.

Agitátor Merta byl během tábora v krytém kočáře, který vjel na dvůr dělnického domu, odvezen do nemocnice. Lid vida jej ujišťoval, chtěl se na něj ještě jednou vrhnouti. Dr. Karpeles schoval se na půdu dělnického domu. Když

by poslanci Berner a Cingr nebo dr. Karpeles byli se během trvání tábora objevili mezi lidem, nebyli by bez těžké pohromy nebo snad ani živi vyvázli.

Když lid vracel se z tábora, učinil útok na stávkovou kancelář strany sociálně-demokratické, žádaje peníze. Lid tvrdil, že peníze došly, že však vůdcové si je ponechali. Kancelář byla zamčena. Dojel sem poslanec Stojalowski, který chtěl na horníky v polské škole shromážděné, působiti ve smyslu Karpelesově. Byl však jinými horníky vyhnán na ulici. Tak vede se vždy politickým stranám; úspěchy učiní z vůdců jejich u lidu bohy, neúspěchy zrádce.

Ze všech revírů setrvává ve stávce ještě pevně a neochvějně revír kladský; jest to také revír, který si svou stávku vedl vlastně sám a do kterého ruce odjinud nejméně zasáhly. Revír ten osvědčil tolik občutnosti, tolik námahy, tolik disciplinovanosti i zákonnosti, kteráž zůstává v takových chvílích přímo podivuhodnou, že zasluhuje, aby vyšel aspoň on z boje s větší kořistí nežli revíry druhé.

Stávka hornická bude poskytovat všem myslícím lidem ještě dlouho, hojně látky ke všelichým úvahám po všech stránkách — nejen sociální a hospodářské, nýbrž i po politické.

K součinnosti stran.

"Pozor" přinesl článek "K přístupu boji volebnímu" jako "slovu k našim mladým stranám." Za rok budou se konati volby do sněmu českého — čteme v něm — při kterých proti straně mladočeské postaví své kandidáty všechny mladé strany opoziční: radikálně-pokroková, státoprávní, národně-sociální, sociálně-demokratická a nepochybně i realističká, která do té doby se svojí politickou organizací bude hotova. Docíl-li se shoda mezi těmito mladými stranami o jednotném postupu proti mladočestství, t. j. bude-li v každém volebním okrese kandidovat vždy kandidát jen jedné opoziční strany za pomoci stran ostatních, pak každá z těchto mladých stran získá číselnému počtu svých příslušníků odpovídající počet mandátů a zkorumpované mladočestství bude rázem poraženo na hlavu a zmizí z řad živých českých politických stran. Bude-li to do té doby zřízena V. kurie volební, nechať tato ponechá se úplně oběma stranám dělnickým (sociálně-demokratické a národně-sociální), jejichž kandidatury všemi stoupenenci ostatních pokrokových stran budou ze všech sil podporovány. Necht' po předchozí novinářské diskusi — čteme ve článku dále — všech interesovaných stran se zvolí zvláštní volební výbor, do něhož každá z opozičních stran zvolí si po třech delegátech a ten nechať vypracuje pro všeobecné volby kandidátní listinu, v které naležati se bude přiměřený počet kandidátů silé té které mladé straně odpovídající, z nichž každá vyšle na volební zápisnici své nejlepší a nejpůsobivější lidi. V projektovaném společném postupu tvořili by radikální pokrovní centrum, radikálně s národními socialisty pravici a realisté se socialisty levé křídlo; straně radikálně pokrokové připadla by ("těžká") úloha sprostředkovací mezi pravým a levým křídlem; ostatně s počátku by mohla obě křídla jednati mezi sebou prostřednictvím strany radikálně pokrokové.

Takový je ve stručnosti návrh úvodního "Pozoru" neznámého navrhovatele. Navrhovatel pamatoval na všechny mladé opoziční strany, zapomenl však dodat, co ještě učiniti s agrárníky a živnostníky. Jinak celá myšlenka není ještě aktuální, jakkoli již dnes je jisto, že při příštích všeobecných zemských volbách k různým vzájemným úmluvám mezi mladými stranami dojde, protože dojíti — musí.

V "Selských Novinách" (č. 8.) pan Alf. Šťastný promlouvaje o státoprávní resoluci podané zástupci strany radikálně pokrokové "Národní Radě" loni zařizované, v hlavních zásadách ji přijímaje, v jednotlivostech zamítaje, volá po státoprávní konferenci českých stran a stavů, jimž za předmět porady může sloužiti hořejší státoprávní resoluce; pisatel přímo žádá stranu radikálně pokrokovou, aby se přičinila o svolání takové porady; nechať začne s těmi stranami, které jsou jí nejbližšími a pokračuje dále od jedné ke druhé; na konec se díla účastní všichni.

Válečná loď Nebraska.

Jak známo jsou naše bitevní lodi pojmenovány dle jednotlivých států Unie, kdežto křižáky nesou jména měst nebo vynikajících osob. V odboru válečného loďstva ve Washingtonu byly právě plány dohotoveny pro novou bitevní loď, která má býti pojmenována po našem státu Nebraska. Dle těchto plánů mají býti stavěny tři podobné lodi, z nichž další dvě ponosou názvy California a West Virginia. Každá z těchto lodí má býti skutečnou pevností, neboť má býti vyzbrojena 66 děly různých druhů a pojme 400 tun stříeliva.

Dle plánů právě dohotovených má míti každá z lodí těchto 13,000 tun sносnosti, 23 uzle rychlosti a skladiště uhlí má pojmuti 2000 tun paliva, tak že může s touto zásobou doplouti do vzdálenosti 7,000 mil. Obrněné budou co nejdokonaleji, neboť pancíře budou sahati dolů pod vodní úroveň i nahoru po celé lodi. Od lodí válečných posavadních se budou lišiti tím, že budou vyčnívati o mnoho výše nad hladinu vodní, čímž bude poskytnuto dělom větší působitě, posádkám pak více místa, tak že budou k účelným válečným vydatnější.

Obrněné bude sestávati i na vodní čáře z Kruppových pancířů ocelových tloušťky šest palců v bokách kolem strojů, kdežto kýl a záď budou opatřeny pancíři 3 1/2 palce silnými. Nad tímto brněním budou 5 palcové ochranné kasematy do polovice délky lodí, které mají chrániti 10 šestipalcových děl. Všecky budou chráněny šesti palcovými pláty, výhledna 9 palcovými a signální věž 5 palcovými.

Co novinka bude na lodi Nebraska zavedeno pokrytí dolní paluby linoleum a dřevěné části, které jsou co nejvíce omezeny, budou ohnivzdorné, zhotovené ze dřeva nebohlahého. Skladiště pro stříelivo budou chráněna látkami teplotu nevodivými a uvnitř budou ochlazována uměle. Skladiště uhlí budou zařizena tak, aby co nejrychleji mohla naplnována i vyprazdňována býti. Mezi jednotlivými oddíly lodí budou dveře vodovzdorná, která se dají z různých míst říditi. Hlavní strojovna bude umístěna pod ochrannou palubu, kdež se bude nalezati též prádelna i kotelna.

Zásobárna jest upravena tak, že bude moci pojmuti zásoby potravin na 6 měsíců, 8000 galonů pitné vody, bude míti ledárnu na zhotovení tří tun ledu a přístroj na upravení 10,000 galonů vody pitné z vody mořské denně. Otáčecí věže, kormidlo, věžičky, ventilátory, stroj mísící v pekárně, prádelna, zdviže, střílny dělové i pneumatické stroje pro vypouštění torpéd — to vše bude řízeno elektrickými přístroji.

Výzbroj 66 děl bude následující: Hlavní baterie bude míti 4 děla 8 palcová ze zadu nabíjecí a 14 6 palcových rychlopalných děl. Výpomocné baterie budou sestávati ze samých rychlopalných děl a sice z 18 třináctiliberků, z 12 tříliberků, 8 liberků samočinných, 6 liberků jednočinných, dvou třípalcových děl polních a 2 Gatlingových děl. Dále bude zbrojnice lodi opatřena 300 ručnic magacínek a 200 revolvery, ručnice budou spočívati ve všech otáčecích ve střílnách.

Ku značnému zhubnutí moci takového obra válečného budí ještě uvedeno toto: Zdvíže pro náboje do děl jsou tak zařizeny, že mohou zásobovati stříelivem 8 palcová děla jeden náboj v každých 50 vteřinách, 6 palcová děla tři rány v minutě, 14 liberky 6 ran v minutě, tři a jednoliberky 10 ran v minutě.

Nejlepší lék proti revmatismu.

Rychlá odpomoc od bolesti.

Všechni, kdož užívají Chamberlain's Pain Balm proti revmatismu, překvapeni jsou nad rychlou úlevou, jež se dostaví. Když o tom mluvil, p. D. N. Sinks z Troy, O., pravil: "Před časem měl jsem prudký nával revmatismu v ruce a rámeli. Zkoušel jsem mnohé léky a dlely nalezal jsem teprve po použití Chamberlain's Pain Balm, kteráž mi zdejším lékárníku Geo. F. Parsons & Co. doporučen byl. Odpověděl jsem tou měrou, že labev jsem si koupil a slyšy zhraven jsem při ní bolesti. Od té doby odporučil jsem liniment ten mnohým přátelům, kteří shodují se se mnou v tom, že jest tím nejlepší lékem proti svalovému revmatismu v trhu." Na prodej u všech lékárnách.

Pánům úředníkům spolků.

Účetní (johodnost) knihy, jak: Ledger, Journals, denní knihy a jiné, od řec. sboru u Pokroku Západu.

Feuilleton.

Teď se nám tedy zmíchal do té politiky ještě starý Dewey. Jak se tak lidé mění. Před rokem se bránil zuby nehty před tím, aby byl vtažen do politiky a teď — tu máš čerte kropáč! — už je v ní. A vsadil bych se o spasení své, že ho k tomu svedla Eva, jako toho rajskeho Adama. Ty ženy, ty ženy, co ty s námi všechno vyvádějí. Aby se panička mohla skvíti v nobilitě společnosti washingtonské, u toho našeho "dvora panovníckého", musí chudák starý hrdina manilský chtít nechtě na led politický. Zláme-li si při tom tanci nohu, ať mu ji panička zahojí.

Ta politika, to je podivné kofeín, jako všehochoť. Já o tom dostal první naučení hned jako chlapec asi rolety, a sice od tatky. Ten mi dal hádačku, kterák bych napsal jedinou písmenou "politika." Já si nad tím marně lálal hlavu po dlouhou chvíli, když pak tatík viděl mé nesnáze, sítovale se nade mnou a vytrhnul mne z bryndy. Napsal na stůl křídlo K, vzal hrnček s vodou, nalil na to K a povídá: vidíš, to je politika. Nu a bylo tomu tak. Od té doby jsem měl již mnoho příležitostí seznati pravdu slov otcových, že je to náramně jednoduchá věc, dělat politiku jedinou písmenou. Náš Dewey snad ani nehlesal při tom, když na něj bylo naleháno, aby svolil k tomu, by jméno jeho bylo vydáno za terč všem politickým vtipům. Snad jen pokývnul hlavou k tomu a několik hodin na to již se rozhlašovalo po celé Americe, ba snad i Evropě, že hrdina manilský se hodlá ucházeti o nejvyšší důstojnost, jakou národ Sp. Států své vynikající občany vyznamenati může. Je to tak jednoduché, jako to "politý ká." Člověk rázu Dewey-ova nemusí ani mluvit, ani psát k, ani polkviati a je hned v politice jako koza v zelí.

Politika jest věc pro nás pozemšťany velice důležitá, zrovna jako náboženství. Tak jako bez pána boha lidé se věší, otravují, střílejí, topí atd. — jak nám to ten cedarrapidský pamfletář dokázal, tak by i to bez politiky dopadlo. Bylo by zle na zemi a snad i na nebi. Vždyť to vidíme teď. Nebýti politiky, neměli bysme blahobytu, neměli bysme ani peníze, ba snad by se farmácím ani na jediných nic nerodilo a dobytek by jim netloustl. Kde bez politiky bychom se byli domohli osad, jako jsou Filipiny a kde by se byl měl příležitost vyznamenati náš Dewey u Manily? Politika spískala válku, pomohla Dewey-ovi k vítězství, k velikému jménu a teď mu má pomoci ještě ku křeslu presidentskému. A není to také nic než sluhůné a spravedlivé, když jej uděláme prezidentem. Nebýl tedy vojvodě fímský Cesar za své válečné výkony povznesen na trůn císařský? Nestal se Napoleon za odměnu svých čínů válečných císařem? Nebýli i naši vojvodci Washington a Grant za své válečné činy povzneseni na prestol nejvyšších úředníků republiky?

Když již před mnoha lety se vyslovil kterýsi veliký státník, že tím nejlehčím zaměstnáním jest vládnouti národu. Teď pak náš Dewey to také povídá, že prý je to lehká věc a že by to také dovedl. A proč by ne? Když se dovedl oženiti, zajisté by také dovedl vládnouti velikému národu americkému. Ono se sice říká, že muže ožen žena a snad je to pravda. Některý mužský na ženskou s počátku dělá zamilovanou oči, mrká na ni, kývá, pak za ní běhá, naposledy jí vyhróžuje, ale ona ne a ne, nechce ho. Kolikrát takový zamilovaný se dopustí vraždy i sebevraždy, když ho hojka nechce. Jak ale udělá ženská zamilovaný "ksicht" na mužského, již je její. A kdypak se stane, aby holka hochu zastřelila proto, že ji nechce? Tak se to asi stalo s našim Deweyem, že si ho ta jeho paní namluvila sama. Nu a je to tedy zase zcela přirozené, když jej politikou svede k politice.

Aby se ten národ americký nelek, že je Dewey příliš starým a slabým pro ten těžký úřad nejvyšší hlavy státu, přispíší si ihned s ujištěním, že to není tak těžké a on že to již nějak vydrží. V tom je také kus politiky. Jiný se říká, že úřad presidenta jest těžký, zodpovědný, veliké síly jak tělesné tak duševní vyžadující a teď najednou to prohlásil Dewey za úřad snadný. Má prý konati jen to, co mu kongres nařídí, a k tomu má přece ministři a tisíce nižších úředníků. On tedy vlastně nedělá nic, leč nechává jednem dělati to, co druhí nařídili. Je to zrovna

jako v manželství. Také prý je to stav velice těžký, zodpovědný atd. — ale zároveň velice příjemný a pohodlný, pakliže se při něm jedná rozumně, jak to pan Dewey povídá o presidentství. Který muž odezdává veškerou moc zákonodárnou své druhé polovici a sám přejme jen moc výkonnou, má svatý pokoj. Žena předpisuje, muž vykonává; ba i v tom vykonávání mu drahá polovice ráda ulehčí. Na příklad rozděliti peníze, jež muž vydělá, to dovede každá dobrá žena sama, aniž by muze k tomu štrapširovala.

Teď si tak myslím, jak to bude krásné, až budeme míti admirála Deweye prezidentem. Předně jsme ještě neměli žádného admirála na presidentském stolci, jen samé generály, a za druhé by tím i ženská emancipace nabyla vrchu. Jest jisto, že paní Deweyová toho dědečka oženila, povídá se, že ho také k tomu nešťastnému postupu onoho národního "housu" svedla a teď se také tvrdí, že ho ku přijetí kandidatury nabádá. Bude-li tedy zvolen, je pravdě podobno, že bude za něj i ty těžké (nebo lehké) povinnosti úřední vykonávati. A tak bude ihned ženská emancipace ve Spojených Státech provedena.

Abych nezapomněl též čteným čtenářům vysvětliti, co to jest ta ženská emancipace. Ženské to dobře vědí, ale mnohý z mužského pokolení v tom ohledu tapá ve tmě. Víte, to je tedy osvobození toho něžného, ženského pohlíva odo jha, jaké jim nyní snášeti jest. Předně již při tom namlouvání musejí míti holky stejného práva s hochy. Teď prý to mají jen o přestupném roce, ale pak budou míti právo buď každý druhý rok si hochy namlouvat, nebo pořád. Pak když to bude odbyté a nad komínem mladého páru se snese čáp, pak bude muset mužček toho svého potomka sám odchovávat, ne aby s ním nechal chudáka ženu utahat. Jestli ho má také kojiti, to ovšem záleží na tom přístím vývoji lidstva, až jak to maticka příroda spraví. Vydělávat živo byti, to bude snad i v té emancipační společnosti milostivě ponecháno mužům, za to ale vše ostatní u vykonávání práva domácího případně ženám. Tak na příklad když se muž vrátí z práce a maminka mu nařídí panu klukovi nasekat, musí sekat; ale jen tak dlouho, pokud obměkčené srdce mateřské se nad rozpustou neslituje a nefekne dost. Ale i při tom sekání musí dát pozor, aby panu senátorovi moc neublížil, neboť kdyby citelné oko mateřské postřehlo na miláčekově kůži nějaké stopy trestu, bylo by zase zle. Hned by mateřské srdce nad vámi vyneslo rozsudek, že jste necitlivé, ukrutníci.

No tak tedy od té politiky pana Dewey e a paní admirálky závisí ta příští emancipace žen. Zajisté se s ní bude každý souhlasiti a bude-li náš hrdina navržen, tedy se jistojistě každý přičiní, aby byl zvolen. Pak nám nastane ženská politika, ta lehká, růžová, oblažující. Ach, kéž by to tu už bylo! Já se toho snad ani nedočkáme radostí. Až bude náš admirál navržen, pak bude pro jeho zvolení zuby i nehty pracovati taky

Józa.

Zachráněné děcko.

Pan Josef Matějka z Oxford Junction, Iowa, zaalal nám dopis své manželky Kristiny, jež píše: "Naše holčička, 18 měsíců stará, byla tuze nemocna. Začala se jí dělati boule na krku; když byla sebrána, zavolaal jsem doktora, jenž bouli profil. Ale hned na to se jí udělali tři nové boule, jedna za druhou a tak to trvalo čtyry měsíce. Po celých měsíci již takla materie z obou uší. Měli jsme dva lékaře, ale ti se marně pokoušeli jí pomoci. Vše bylo marno. Když jsme viděli, že jest holčička čím dále tím hůře, rozhodli jsme se zkousti ještě Severova Krvečističe, protože jsme myslili, že to musí pocházeti z krve. Nevyužívala ani čtvrt láhve a byla docela zdráva. Myslíme, že jsme tím povinni českým krajanům, abychom jim to veřejně oznamili."

Nezapomeňte, že Severův Krvečistič tel jest nejběžnějším lékem ve všech chorobách a nedostatcích krve lidské; tělu, jež jeví se buďto výraznými, porušeným zařizáním, zácpou, zvláště níh žlaz, boulemi buď měkkými nebo zatvrdlými, vředy, oslabením nervů, ztrátou životních sil, bleudněkou nebo nepravidelností měsíčního. Severův Krvečističel v případech takových jest nejlepší lékem. Cena láhve \$1.00, šestí láhví \$5.00. Na prodej ve všech lékárnách a obchodech s léky. Na každém zevnější obalu naleznete podpis vyřaditelův, což svědčí o pravosti léku. Bez podpisu jest lék padělaný.

Předpíchejte svým přátelům neb známým do Čech Hospodáře; stojí pouze \$1.50 ročně.

Příběh láhve.

Zkušenost Texanova.

Dnes podáme čtenářům náš příběh láhve a velké věci, které ní byly vykonány. Nejsouce žádnými povídkaři, neohme vyprávěti samotného vypravovatele, p. J. Kurze at., v Sealy, Texas.

"Před pěti roky," praví pan Kurz, za jehož pravdou luvnost ručíme, "byl jsem člověkem velmi nemocným. Po celém měsíce byl jsem v rukou lékařů, ale ti mohli mi jenom na čas uleviti, a vodnatelost, kterou jsem byl stížen, zůstávala. Otekl jsem tak, že jsem se do šatů nemohl upnouti. Snášel jsem také nevýslovné bolesti v zádech. Chůť k jídlu zmizela, ale měl jsem stále žízeň a voda, kterou jsem pil, proběhla mnou, jakmile jsem ji polknul. A k dovršení mé bdy pod žebry na levé straně utvořila se mně boule velikosti alpeického vějece. Působila mi velkou bolest a po čtyry dlouhé týdny musel jsem na pravé straně lžhati. Lékaři chtěli prověsti operaci, ale pro stáří a špatné zdraví nesouvil jsem, za to však přiměl jsem své lidi, aby mi bouli koupali léčivým olejem, jehož láhev měl jsem náhodou doma. Jsa přesvědčen že Dra. Petra Hoboka jest právě tím, čeho jsem potřeboval, objednal jsem si bedničku na zkoušku. Jakmile lék přišel, otevřena láhve a lék mi po dávání die návodů. Spravedlivě v léden jsem pokračoval a brzy pocítil jsem úlevu. Chůť k jídlu se navrátila. Boule sama od sebe pukla a přirozený běh vzala, otok zmizel a já byl s to zase pohybovati se. Lidé, kteří mne v mém bídném stavu byli viděli, byli mým uzdravením velmi překvapeni a ptali se mne, co tuto blahou změnu přivodilo. "Dra Petra Hoboka a léčivý olej, nic jiného," odvětil jsem. "V láhvích těchto léků jest hodně do brotin a do smrti budou tyto léky v domě držeti, neboť zachránily mi život."

Alle ještě o jiném obdivuhodném vyléčení musím se zmíniti. V roku 1898 setkal jsem se s Václavem Sílvou, rolníkem, bydlícím asi dvě míle od nás, a ten vyhlížel jaksi smutně. Ruku měl v závěsece a vypadal oledý a vyžabý. Na můj dotaz řekl mi, že byl do ruky raněn mrtvicí a vlády v ní pozbyl. "Nikdy nebudu více zdrav," povzděchnul si ubožák, "žádný lékař ani lék nemůže mi pomoci a ruka moje zdá se mi jako mrtvá." "Ale já vám mohu pomoci," zvolal jsem. "Mám lék, který vyval mne z drápů smrti a ten pomůže také vám." Zprvu nebyl nakloněn rady mě uposlechnouti, ale konečně dal si říci a vzal láhev Dra. Petra Hoboka a láhvev léčivého oleje a sebon.

Krátko potom přišel si pro více léku, protože nabyl v něj důvěru. Mohl již prsty bítati. Pokračoval v léčení a na podzim toho roku byl s to jíti do bavinště a sbíratí bavlnu. Může opětě beze všeho nepodívatí své ruce používatí a onehdy mne ujistil, že je tak silným jako kdý býval." Tak p. Kurz. Není to podivný příběh láhve?

Pohled' do svého zrcadla.

Vidití lekné oči, zdravou, jasnou kůži, sladký výraz a míř tvar? Tato všeobecně jest následek dobrého zdraví. Pak ti ona schází, jest skoro vždy něco v nepořádku a distinkcí ženských ústrojích. Zdravá menstruační ústrojí znamená zdraví a krásu na všech místech.

Advertisement for McELREE'S "Wine of Cardui". Text describes its benefits for women's health and includes a testimonial from a woman from Oenaville, Texas, who found relief from her ailments after using the product.

Advertisement for Woodman of the World. Text promotes their products for maintaining health and vitality, highlighting the benefits of their 'Wine of Cardui' and other health supplements. It includes contact information for J. C. Root in Omaha, Nebraska.